

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **Ing. Š. M.**, bytom v P., zastúpeného JUDr. M. M., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska 8, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č.: AA/2006/07752-OK z 21.mája 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2008, č.k. 2S 12/2006-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2008, č.k. 2S 12/2006-37, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade zo 16. decembra 2005, č.j. 2005/072972/537-OK - o uložení pokuty žalobcovi vo výške 20.000,- Sk za porušenie povinností podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zák.č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole a vnútornom audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 502/2001 Z.z.“) – a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach žaloby, dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom a výhrady žalobcu sú skutkovo a právne bezvýznamné pre rozhodnutie veci. V súvislosti so žalobou konštatoval, že žalobca v žalobe nevytýkal žiadnu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia s odkazom na konkrétne zákonné ustanovenia a žiadne dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie správneho orgánu za nezákonné, resp. jeho postup za nesprávny, okrem popisu skutočností pred vykonaním následnej finančnej kontroly a telefonických, resp. písomných kontaktov, a teda žiadna konkrétna nezákonnosť rozhodnutia žalovaného nebola napádaná. Zdôraznil, že konanie žalobcu, vychádzajúc z povahy, závažnosti, doby trvania a následkov porušenia povinností možno jednoznačne charakterizovať ako konanie vysokej spoločenskej závažnosti protispoločenského konania (o čom svedčí aj trestné stíhanie). Podľa názoru súdu konanie žalobcu vyvoláva pochybnosti prinajmenšom v tom, že sa chcel vyhnúť kontrole, resp. ju oddialiť, lebo ako sám predniesol na pojednávaní, telefonicky bol informovaný o tom, že sa má na úrad dostaviť ohľadne dohody z 9. augusta 2005, na základe ktorej mu bol poskytnutý príspevok na zamestnávanie znevýhodneného uchádzača. Preto mal a musel vedieť, že jeho čerpanie bude aj prísne kontrolované v súlade s právnymi predpismi, ktorých cieľom je kontrola hospodárenia s verejnými prostriedkami. Ak tak neurobil, následky, v danom prípade negatívne, znáša sám. Krajský súd záverom dodal, že pokuta uložená žalobcovi je na dolnej hranici.

Proti tomu rozsudku v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, a to v podstate z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p., lebo súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca mal za to, že súd pochybil jednak tým, že vzal do úvahy obdobie pred 21. novembrom 2005 ako obdobie, v ktorom žalobca bránil vykonaniu finančnej kontroly, a to napriek tomu, že z vykonaných dôkazov je zrejmé, že o skutočnosti, že žalovaný mieni vykonať u žalobcu finančnú kontrolu, sa dozvedel až na základe písomného oznámenia, ktoré prevzal dňa 21. novembra 2005. Z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise a ktoré súd vykonal je totiž zrejmé, že pred týmto dátumom síce žalovaný kontaktoval žalobcu a pokúšal sa s ním dohodnúť stretnutie, avšak bez uvedenia dôvodu tohto stretnutia, teda žalobca sa o začatí finančnej kontroly dozvedel až dňa 21. novembra 2005. Zároveň je zrejmé, že na začatie

kontroly reagoval jednak písomne ospravedlneniami, jednak osobne si sám dohodol stretnutie so žalovaným na deň 14. decembra 2005, je teda zrejmé, že žalobca so žalovaným riadne spolupracoval pri vykonávaní kontroly a riadne predložil všetky požadované doklady. Pokiaľ mu teda žalovaný uložil pokutu, uložil ju nezákonne, ktorá nezákonnosť spočíva v tom, čo tvrdí žalobca od počiatku, že nie je pravdou, že nespupracoval so žalovaným. Žalobca poukázal na postup žalovaného, ktorý ho oficiálne zákonným spôsobom upovedomil o vykonaní finančnej kontroly až 21. novembra 2005, pričom následné predvolania mu doručoval v neprimerane krátkych lehotách, zvyčajne išlo o lehoty 3-5 dňové. Pokiaľ si teda žalobca vyzdvihol túto zásielku na pošte, zvyčajne si ju vyzdvihol po stanovenej lehote, pričom tieto okolnosti súd pripísal na vrub žalobcu ako údajný dôvod nespupráce, čo žalobca považoval za zjavne nezákonné stanovisko prvostupňového súdu. Podľa názoru žalobcu tiež nie je pravdou, že nenapadá konkrétnu nezákonnosť, nakoľko od počiatku konštatoval, že nezákonnosť spočíva v tom, že so žalovaným pri finančnej kontrole riadne spolupracoval a predložil všetky doklady v primeranej lehote. Predĺženie lehoty žalobcovi zapríčinil v prvom rade žalovaný, keď oznámenie o finančnej kontrole mu doručil až 21. novembra 2005 a následne zásielky, ktorými predvolával žalobcu, doručoval v neprimerane krátkych lehotách. Nezákonnosť rozhodnutia o uložení pokuty je teda v tom, že žalobca sa nedopustil žiadneho takého konania, ktoré mu je kladené za vinu, t.j. nespupráca a vyhýbanie sa finančnej kontrole. V konečnom dôsledku žalobca poukázal aj na tú skutočnosť, že pokuta mu bola uložená až 16. decembra 2005, teda potom, čo predložil všetky potrebné doklady. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) na pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods.1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Úlohou súdu prvého stupňa bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, o uložení pokuty žalobcovi vo výške 20.000,- Sk, a to za porušenie povinností podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zák.č. 502/2001 Z.z.

Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zák.č. 502/2001 Z.z. kontrolovaný subjekt je povinný vytvoriť podmienky na vykonanie následnej finančnej kontroly a zdržať sa konania, ktoré by mohlo ohroziť jej začatie a riadny priebeh.

Podľa § 36 ods. 1 zák.č. 502/2001 Z.z. kontrolný orgán môže uložiť kontrolovanému subjektu a tretej osobe pokutu do 100.000,- Sk za nesplnenie povinností podľa tohto zákona.

Z podkladov spisu vyplýva, že medzi Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade a žalobcom ako zamestnávateľom bola 9. augusta 2005 uzatvorená Dohoda o poskytnutí príspevku na zamestnávanie znevýhodneného uchádzača o zamestnanie podľa § 50 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 5/2004“) a vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej v texte len „MPSVR SR“) č. 401/2004 Z.z. ktorou sa mení vyhláška MPSVR SR č. 44/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorou sa vykonáva ustanovenie § 69 ods. 2 zák.č. 5/2004 Z.z. v znení vyhlášky MPSVR SR č. 192/2004 Z.z.

V rámci tejto dohody – ktorej predmetom bola úprava záväzkov zmluvných strán pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku na zamestnávanie znevýhodnených uchádzačov o zamestnanie podľa § 8 zák.č. 5/2004 Z.z., ktorý sa poskytuje zo zdrojov štátneho rozpočtu SR a z Európskeho sociálneho fondu - sa žalobca okrem iného zaviazal dodržiavať režim upravený v osobitných predpisoch, a to zák. č. 502/2001 Z.z., zák.č. 303/1995 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, zák.č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov.

S poukazom na neštandardnosť mesačnej výšky celkovej ceny práce na pracovné miesto (327.982,- Sk) a vzhľadom na výšku obratu žalobcu k 31. decembru 2004 (74.000,- Sk), ako aj celkovú ročnú hodnotu aktív k 31. decembru 2004 (63.000,- Sk) a tým, že žalobca zmenil dohodnuté podmienky mzdy pre D. G., ktorá bola prijatá na vytvorené pracovné miesto, z pôvodného vyplácania prevodom z účtu v banke na vyplatenie mzdy v hotovosti priamo na pracovisku, vzniklo podozrenie z možného podvodu.

Z uvedeného dôvodu bola vykonaná následná finančná kontrola dodržiavania podmienok horeuvedenej dohody.

V posudzovanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo dostatočne preukázané, že žalobca svojím konaním ohrozil začatie a riadny priebeh následnej finančnej kontroly zo strany pobočky žalovaného v Poprade. Skutočnosť, že žalobca sa snažil vyhnúť finančnej kontrole je z podkladov administratívneho spisu nesporná a nebola žalobcom vyvrátená.

Ak teda za uvedeného skutkového stavu vo veci správne orgány rozhodli podľa citovaného § 36 ods. 1 zák.č. 502/2001 Z.z. o uložení pokuty žalobcovi, pre tento ich postup boli splnené zákonné podmienky.

Žalovaný správny orgán postupoval pri rozhodovaní v plnom súlade so zákonom, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatočné skutkové podklady, na základe ktorých vyvodil správny právny záver. Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného ako zákonné potvrdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu, ktorý sa vecou detailne zaoberal a napadnutý rozsudok aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní ako skutkovo a právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci, nebolo možné zohľadniť. Žalobcom tvrdená skutočnosť, že pokuta mu bola uložená až potom, čo predložil všetky potrebné doklady, nemá vplyv na posúdenie zákonnosti preskúmvaného rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová